

NAŠA

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

LETO II. - ŠT. 10. - LJUBLJANA, 25. MAJA 1956

CENA 10 DIN

LETNA NAROČNINA 250.-
DIN. - TEKOCI RACUN
PRI KOMUNALNI BANKI
V LJUBLJANI ŠT. 60-KB-
5-2-367 S POSEBNO OZ-
NAKO: ZA NAŠO SKUP-
NOST.

SKUPNOST

TOVARIŠU TITU

Vsako leto nam prinaša nekaj novega, kar obeleži osebnost in zgodovinsko figuro tovariša Tita. Vsak rojstni dan vedno močneje izraža čedalje širši razpon in moč njegovega življenja in delovanja. Nekoč sekretar ilegalne Komunistične partije Jugoslavije, čigar vpliv je presegal okvire kateregakoli ilegalnega gibanja, nato voditelj ljudske vstaje, ki se je najgloblje spojil s socialistično revolucijo, vojskovodja in strateg revolucije, danes pa državnik in politik velikega formata, graditelj socializma in protagonist velike ideje mednarodnega sodelovanja in človeškega miru.

Rojstni dan tovariša Tita ne praznujemo v znaku dviga in spoštovanja njegovega dela — dastaravno bi bilo samo to več kakor dovolj za eno človeško življenje, za enega človeka v zgodovini naroda. Dinamična in aktivna osebnost tovariša Tita nas vsako leto vzpodbudi k razmišljanju o tem, kar sedaj ustvarja in nosi, v isti meri kakor o oni veliki preteklosti, bližji preteklosti, na kateri temeljijo naši današnji uspehi v razvoju socializma.

Na svojih plečih je prenesel in prenaša zgodovino naših narodov, in sicer v obdobju, ki pomeni nastop periode, ki jo bo zgodovina označila kot srečo in blagostanje mirnega socialističnega razvoja naše države. Odgovornost, ki jo je imel in jo ima tovariš Tito, je neizmerna po svojem pomenu za bodočnost naših narodov. Način, kako nosi to odgovornost, vzbuja občudovanje njegove gotovosti, smelosti, težnje po čedalje novih oblikah socialističnega razvoja, občutka odgovornosti pred ljudstvom in njegovo iskanje najboljšega odgovora na

TITO

vse tisto, kar ljudje pričakujejo od socializma. To je še toliko bolj pomembno, ker se dogaja v pogojih male, zaostale države. Zgodovina Jugoslavije je neločljivo povezana z njegovim imenom, in sicer na liniji zgodovinskih uspehov na ravni nacionalne neodvisnosti in graditve nove, socialistične družbe.

Slava in ugled naše države na vsem svetu se ne morejo ločiti od njegovega imena. Kakor je Jugoslavija postala simbol hrabrosti v zasluženi Evropi in pogosto simbol načelnega in odločnega vztrajanja pri zastavi neodvisnosti, tako se danes zaradi velike sposobnosti tovariša Tita, da razume tokove gibanja sodobnega sveta, Jugoslavija spaja s svetom v najboljšem in najnaprednejšem pomenu te besede na liniji miroljubnega mednarodnega sodelovanja. Če se bodo v današnji epohi okrepile pozicije miru, če bodo poiskane poti iz strašnega, ozkega kroga negotov mir — vojna, če današnja epoha preneha biti epoha vojn, bo ime tovariša Tita trajno zapisano med utemeljitelji take politike.

In naj bodo naši uspehi še tako rezultat linije in ciljev Komunistične partije kot celote, pomoči delavskega razreda in vsega ljudstva, moramo reči, da so bile vanje položene vse najboljše lastnosti tovariša Tita kot nosilca te politike, njegove neustrašne sile in vztrajnosti, principielnosti in smelosti njegovega duha.

Ob rojstnem dnevu tovariša Tita — vsa ljubezen in občudovanje njegove velike borbe in njegovega dela za dobrobit ljudstva in delovnega človeka!

Miloš Minić

LJUBLJANSKO POSVETOVANJE O STANOVANJSKEM PROBLEMU

Na iniciativo Stalne konference mest Jugoslavije bo 26. in 27. maja v Ljubljani posvetovanje o problemih stanovanj in stanovanjske politike. Organizatorji tega posvetovanja so Stalna konferenca mest Jugoslavije, Zvezna industrijska zbornica, Zvezna zbornica gradbenih podjetij, Zveza obrtnih zbornic Jugoslavije, Zveza društev arhitektov Jugoslavije, Zveza urbanistov Jugoslavije, Zveza gradbenih inženirjev in tehnikov Jugoslavije in Zveza ženskih društev Jugoslavije.

Posvetovanje v Ljubljani ne bo moglo obravnavati stanovanjsko vprašanje v njegovi celoti — kakršno je v mestih in na vasi. Omejilo se bo na razprave o stanovanjskem vprašanju v mestih in v industrijskih naseljih. To je povsem razumljivo. Prvič zato, ker je stanovanjsko vprašanje v naših mestih in industrijskih naseljih danes postalo najbolj akutno socialno, ekonomsko in politično vprašanje, — drugič zato, ker ima stanovanjsko vprašanje na deželi povsem drugo naravo in zahteva popolnoma drugačno reševanje.

Zakaj je prišlo prav zdaj do takšnega posvetovanja, zakaj ga ni bilo že prej? Dva momenta sta zahtevala, naj bo to posvetovanje prav

zdaj. Prvi moment je v tem, da je ostrina stanovanjskega vprašanja dosegla najvišjo stopnjo v vsej povojni dobi. Drugi moment je naslednji: s sprejetjem zakona o skladu za kreditiranje stanovanjske graditve, konec preteklega leta, so bile postavljene krepke osnove za dolgoročno politiko stanovanjske graditve, t. j. politiko postopnega reševanja stanovanjskega vprašanja v mestih in industrijskih in drugih mestnih naseljih.

Vendar preje ni moglo priti do tega posvetovanja, ker nismo imeli nobene močnejše, na daljši rok preračunane stanovanjske politike. Nismo je niti mogli imeti v času, ko so morala biti skoraj vsa razpoložljiva sredstva skoncentrirana za industrializacijo in zagotovitev neodvisnosti naše države in ko smo takemu vprašanju, kakršno je stanovanjsko, lahko posvečali pozornost le mimogrede in odvisno od najnujnejših potreb industrializacije.

Zakon o skladu za kreditiranje stanovanjske graditve je dal osnove za določeno dolgoročno stanovanjsko politiko v mestih. Sedaj moramo računati s tem, da bo stalni porast nacionalne proizvodnje iz leta v leto vse bolj omogočal postopno krepitev in širjenje materialne

podlage za tako politiko, t. j. absolutno in relativno večanje tistega dela narodnega dohodka, ki ga bomo morali izdvajati za graditev novih stanovanj.

Majhna stanovanjska površina na prebivalca

V čem je bistvo vprašanja, o katerem bo razpravljalo ljubljansko posvetovanje?

Bistvo stanovanjskega vprašanja je v tem, da živimo v velikem pomanjkanju stanovanj. Veliko število družin in prebivalcev v naših mestih in industrijskih naseljih živi v slabih stanovanjskih razmerah in veliko je število tistih, ki nimajo stanovanja. Obseg stanovanjskega pomanjkanja lahko vidimo iz nekoliko naslednjih podatkov. Po rezultatih proučevanja, ki so jih opravili v okviru Stalne konference mest, bi bilo treba po vojni do leta 1953 zgraditi 350 tisoč stanovanj, da bi lahko zagotovili skromne stanovanjske pogoje v mestih, mi pa smo izgradili le 100 tisoč stanovanj. Na podlagi popisa stavb in stanovanj v mestnih naseljih je prišlo v letih 1949-50 na prebivalca povprečno 11,6 kvadratnih metrov uporabne površine. Po popisu stavb na vasi smo imeli leta 1951 povprečno 8,4 kvadratnega metra uporabne površine na va-